

Katecheze s dopravními značkami, únor 2026

4. neděle v mezidobí (A)	
Mt 3,1-12	
Název značky:	Směrová tabule pro označení objížděky
<i>Biblický úryvek: „Radujte se a jásejte, neboť máte v nebi velkou odměnu.“ (Mt 5,12a)</i>	
Význam pro dítě:	Blahoslavenství jsou Boží směrovky, které tě nezastaví, ale dovedou tě k cíli.
Jeli jste někdy někam na výlet autem? Představte si, že jedete a silnice je uzavřená. Co teď? Nezbývá nic jiného než zavřenou silnici objet, ale kudy? Musíme hledat objížděku – oranžovou značku se šipkou, a po ní se vydat. Kde je? Najdete ji? (Děti hledají ukrytou značku v místnosti.) Ta značka „objížděka“ říká: <i>„Musíš jet jinudy. I když je ta cesta možná delší a klikatější, neboj se. Dovede tě do cíle.“</i> V dnešním textu evangelia se často vyskytovalo slovo blahoslavenství nebo blahoslavení. Pojďme si na začátek říct, kdo je blahoslavený člověk: a) Osoba, která říká často: „Ty bláho!“ b) Osoba, která žila v Ježíšově době. c) Člověk, který žil nebo žije příkladným životem a je hoden úcty. Kdo říkáte c, máte pravdu. Blahoslavení jsou opravdu lidé, kteří, žili nebo žijí dobrým životem. Slovo „blahoslavený“ znamená v překladu <i>blažený, šťastný</i>. Ježíš, když mluví o blahoslavených, předává lidem návod na to, jak být šťastní. Lidé si často myslí, že cesta ke štěstí je jasná. Obzvláště v dnešní době slycháme rady: <i>„Šťastný budeš, když budeš myslet hlavně na sebe. Musíš být nejsilnější. Ber si všechno, co chceš. Měj se jen dobře.“</i> Ježíš nás učí, že takhle to nefunguje. Ukazuje nám jinou cestu, pomyslnou „objížděku“ s oranžovými šipkami – blahoslavenstvími. Pojďme se podívat, kam nás ta Ježíšova objížděka posílá: <i>„Blahoslavení chudí v duchu...“</i> → Svět říká: <i>„Bud' frajer a všechno zvládni sám.“</i> Ježíšova objížděka: <i>„Nemusíš mít plno věcí. Potřebuješ jen mě. Tudy dojedeš do Nebe.“</i> „Blahoslavení tiší...“ → Svět říká: <i>„Křič, ať tě všichni slyší.“</i> Ježíšova objížděka: <i>„Zkus to s tichostí a s laskavostí. Tak získáš víc.“</i> „Blahoslavení ti, kdo pláčou...“ → Svět říká: <i>„Neukazuj slabost, pláč je pro srabíky.“</i> Ježíšova objížděka: <i>„Neboj se plakat, já tě utěším a tvá cesta bude mít smysl.“</i> Možná si myslíte: <i>„Ta objížděka vypadá složitě! Proč bych měl být tichý nebo milosrdný, když se mi ostatní smějí?“</i> Odpověď je v cíli. Na konci své řeči o blahoslavenstvích Ježíš říká: <i>„Neboť jejich je nebeské království.“</i> Ježíšova blahoslavenství – oranžové šipky, nám neříkají: <i>„Zastav se a trp.“</i> Říkají: <i>„Jed' tudy. Tudy vede Boží láska.“</i> Ježíš sám je tou objížděkou. On nešel cestou slávy a vojska, ale cestou kříže a lásky. Vypadalo to jako zajížděka, ale tato jeho cesta vedla přímo ke vzkříšení. Tak až uvidíš tuto značku, vzpomeň si na blahoslavenství. Nejsou pravidla, která musíme splnit, abychom dostali odměnu. Jsou to Boží směrovky milosti. Ukazují nám, že i když jsme v úzkých, nejsme v pasti. Jsme jen na Boží objížděce, která bezpečně vede k cíli – ke štěstí v Boží (Otcově) náručí.	

5. neděle v mezidobí (A)

Mt 5,13-16

Název značky:

Světelný signál - Semafor pro chodce

*Biblický úryvek: „Vy jste světlo světa.
Nemůže se skrýt město položené na hoře.
A když se svítlna rozsvítí, nestaví se pod
nádobu, ale na podstavec, takže svítí všem
v domě.” (Matouš 5,14-15)*

Význam pro dítě:

Buď jako zářící semafor.

Dnešní značka patří do kategorie *Světelných signálů*. Znáte ho? Je to *Semafor pro chodce*. Čekáte před semaforem trpělivě a rádi? Co znamenají ti barevní panáčky? Ukazují nám, co máme dělat. Když svítí červený panáček, říká nám: „*Stůj, teď není bezpečné přecházet. Jezdí auta.*“ Když se rozzáří zelený panáček, říká: „*Můžeš přejít. Cesta je volná.*“ Která barva se vám líbí více?

Pojďme se na tyto barvy podívat pohledem dnešního evangelia. Ježíš nám tam říká: „*Vy jste světlo světa.*“ Říká, že máme být světlem pro ostatní lidi – takovými semafory. Podle toho, jak „svítíme“, ostatní poznají, co je správné a co ne. Lidé kolem nás jsou někdy zmatení, smutní nebo nevědí, kudy se vydat k Bohu. A Ježíš chce, abychom my byli těmi, kdo jim „posvítí na cestu“.

Semafor, který je vypnutý, je k ničemu. Stejně jako ta lampa v evangeliu, kterou schovali pod nádobu. Nikdo ji nevidí a nikomu neposvítí. Jak máme svítit druhým? Ježíš do každého z nás dává „elektřinu ke svícení“ – svou lásku. Když jsme ve spojení s ním – se zdrojem proudu, jeho světlo svítí skrze nás na ostatní.

Někdy se stane, že se kolem nás děje něco špatného a ostatní nás lákají se k tomu přidat, posmívat se druhým, ubližovat. Když v té chvíli dokážeme říct: „*Ne, to není správné,*“ je to jako bychom na svém semaforu rozsvítili červeného panáčka. Ukazujeme ostatním, že to, co se děje, je zlé a musí se to zastavit.

Naopak pokaždé, když uděláme něco hezkého, když se na někoho usmějeme, pomůžeme mu, rozdělíme se, jakoby naskočil na našem semaforu zelený panáček. Lidé si řeknou: „*Ten kluk/holka svítí úplně jinak, s ním je dobře. Chci jít taky touhle cestou.*“ A třeba dostanou odvahu jít s námi směrem k Bohu.

Modlitba na závěr: „Ježíši, jsme potichu a jsme s Tebou. (*Děti si dají prst na pusu.*) Podívej se do našeho srdce. Co v něm dnes svítí? (*Ruce na srdce.*) Ukaž nám, kde dát červenou stopku (*Ukážeme červené kolečko.*), a kde můžeme rozsvítit zeleného panáčka. (*Ukážeme zelené kolečko.*). Ať Tvoje světlo svítí v nás (*Ukážeme vztyčený palec*). Ať skrze nás svítí i na ostatní lidi. (*Ruce se otevrou doširoka jako světlo.*) Amen.“

6. neděle v mezidobí (A)	
Mt 5,17-37	
Název značky:	Stanice technické kontroly
<i>Biblický úryvek: „Nemyslete, že jsem přišel zrušit Zákon nebo Proroky. Nepřišel jsem je zrušit, ale naplnit.“ (Mt 5,17)</i>	
Význam pro dítě:	Máš v pořádku svoji duši?
Mám na vás otázku. Co je potřeba, aby se na silnicích nestávaly žádné nehody? Určitě je potřeba dodržovat pravidla silničního provozu. Ale to není všechno. Také je potřeba starat se o naše auto, kterým jezdíme, aby se nepokazilo. Proto se s autem musí pravidelně jezdit na kontrolu na <i>Stanici technické kontroly</i>. To nám připomíná naše značka. Když ji někde uvidíme, víme, že tady můžeme auto nechat zkontrolovat. Víte, jak to na takové kontrole chodí? Technik se nekouká jen na to, jestli má auto hezkou barvu. On auto zvedne a prohlíží ho zespodu. Kontroluje brzdy, emise (jestli auto moc nečoudí) a jestli není prorezlý podvozek. Když je vše v pořádku, dostanete potvrzení a na auto nálepkou. Teď zavřete oči a představte si svoje vysněné auto. Máte svou představu? Barvu, velikost, výšku? Jak vypadá? V autě je jeda část, bez které by nejelo, i kdyby bylo sebekrásnější. Víte, která to je? Motor. Z venku není motor vidět, ale kdyby byl špatný, mohlo by dojít k nehodě jedna dvě. O tom, co není vidět, je i dnešní evangelium. Ježíš si v něm povídá s farizeji – učiteli zákona, kteří vysvětlovali lidem, jak dodržovat Boží pravidla pro život – Desatero. Mysleli si, že Ježíš po lidech chce, aby Desatero porušovali. Ale Ježíš jim říká, že nic rušit nechce, že je správné Boží pravidla dodržovat, ale nestačí je dodržovat jen tak na oko, aby to viděli ostatní. To by bylo, jako bychom se starali, aby auto bylo zvenku umyté, ale na motor bychom úplně zapomněli. Takovým motorem lidského života je naše duše. Ježíš, jako ten nejlepší technik na STK, vidí všechna její zákoutí. Co je ve tvé duši a ve tvém srdci? Je sice hezké, že jsi nikoho nezabil, ale kolikrát už si se s někým popral? Nečoudí z tebe nenávisť? Pokud máš ve svém srdci vztek, křičíš na ostatní nebo jim v duchu nadáváš, je to, jako když pokažený motor kolem sebe šíří smradlavý kouř. A to je potřeba spravit. Jako auto opravují v opravně, i my můžeme jít se vším, co v sobě máme, za Ježíšem a všechno mu svěřit. On jediný to dokáže uzdravit - opravit, aby se naše srdce mohlo naplnit dobrem a láskou. Důležité ale je si ty naše chyby umět přiznat. Poznat je a poprosit Ježíše o odpuštění. Starší děti a dospělí proto chodí ke svátosti smíření, kde tento dar odpuštění od Ježíše dostávají. A tak, až uvidíš tuto naši značku, vzpomeň si. Nestačí jen dodržovat pravidla „aby se neřeklo“. Důležité je mít: Čistý motor – Mít v srdci místo pro odpuštění a dobré skutky. Funkční brzdy – Umět se včas zastavit, když už mi na jazyk leze ošklivé slovo. Dobré emise – Šířit kolem sebe radost, ne „smradlavou“ náladu a urážky.	

1. neděle postní (A)	
Mt 4,1-11	
Název značky:	Návěstní deska 240 metrů
<i>Biblický úryvek: Ježíš mu odpověděl: „Také je psáno: 'Nebudeš pokoušet Pána, svého Boha.'“ (Mt 4,7)</i>	
Význam pro dítě:	Zpomal, připrav se na Velikonoce
Víte, co znamená tato značka se třemi pruhy? Najdete ji 240 metrů před železničním přejezdem. To je místo, kde vlaky jezdí přes silnici. Co nám říká tato značka? Varuje nás: <i>„Připrav se! Za chvíli to přijde. Musíš být ve střehu, protože zkřížíš cestu někomu mnohem silnějšímu – vlaku.“</i> Popeleční středou začala postní doba. To je takových našich „240 metrů“, nebo spíše 40 dní, před Velikonocemi. Postní doba je jako ta značka se třemi pruhy. Pomáhá nám zpomalit a připravit se. I Ježíš, než začal dělat velké věci, odešel na takovou „přípravnou cestu“ na poušť. Byl tam 40 dní a připravoval se na to, co přijde. Věděl, že to nebude jednoduché. Už hned na začátku na poušti se střetl s velkým nebezpečím – s pokušením od ďábla. Ďábel, to je největší Boží nepřítel. Stejně jako má tato značka tři pruhy, i ďábel zkusil na Ježíše tři pokušení, aby ho vykolejil a odlákal ho od jeho úkolu, který mu svěřil Bůh. 1. Pokušení těla: Ďábel Ježíši říkal: <i>„Máš hlad? Tak si udělej z kamenů chleba!“</i> Ježíšova odpověď byla: <i>„STOP! Člověk nežije jen jídlem, ale tím, co říká Bůh.“</i> Ježíš věděl, že krmit máme i svou duši, nejen břicho. 2. Pokušení pýchy: Ďábel vzal Ježíše na vysokou chrámovou věž a řekl: <i>„Skoč dolů, ať všichni vidí, jaký jsi borec, a jak tě andělé chytí!“</i> Ježíšova odpověď zněla: <i>„STOP! Boha nebudeme zkoušet jen proto, abychom se vytahovali.“</i> 3. Pokušení moci: Ďábel ukázal Ježíši všechny země a bohatství světa: <i>„To všechno ti dám, když se mi pokloníš.“</i> Ježíšova odpověď zněla: <i>„ODEJDI! Klanět se máme jen našemu Pánu, Bohu.“</i> Co by se stalo, kdyby Ježíš podlehl, to nevíme. Ale představte si, že by nějaký řidič nesledoval návěstní desky, nezabrzdl by a vjel by přímo na koleje zrovna, když jede vlak. To by byla katastrofa! A to taky ďábel chtěl, aby Ježíš ignoroval Boží pravidla, „proboural závory“ a zničil tak celý Boží plán. Ale Ježíš znal Písmo svaté. To byla jeho pravidla pro život, podle kterých se řídil. Nenechal se vyprovokovat a pokaždé ďábla zastavil větou z Božího slova. Když cítíš, že se blíží „průšvih“, třeba když se schyluje k hádce nebo tě napadne něco ošklivého, představ si v hlavě tuhle naši značku se třemi pruhy: 1. pruh: Zpomal! – Nekřič hned, nadechni se a počkej. 2. Pruh: Rozhlédni se! – Přemýšlej: <i>„Co by na to řekl Ježíš?“</i> 3. Pruh: Poslouchej! – Slyšíš v srdci Boží hlas, nebo jen svůj vztek? Když jako stopaře přibereme do auta našeho života Ježíše, budou se nám nebezpečné úseky cesty a pokušení od ďábla lépe hlídat. Včas zpomalíme a prožijeme dobrou jízdu postní dobou.	